

PIJPEN VAN PARIAN WARE

door Boy Hubeer

Naast de door ons verzamelde pijpen van klei en porselein zijn er variëteiten als *biscuit* en *Parian Ware*. Nu is Parian Ware een afgeleide van porselein en voor velen een onbekende.

Geschiedenis

Voor het midden van de 19e eeuw konden alleen de allerrijksten zich beelden van marmer veroorloven. De minder rijken moesten zich behelpen met beelden van biscuit porselein. Het ging in deze gevallen dan voornamelijk om de zogenaamde borstbeelden; de link met de pijpenkop is nu meteen duidelijk. De uitvinding die borstbeelden voor de gewone villabewoners mogelijk maakte, was Parian Ware. Juist in het begin van de regeringsperiode van Queen Victoria (1837-1901) was het 'in' om modieuze vazen met het hoofd van de koningin in huis te hebben. Kleipijpenverzamelaars zullen de desbetreffende kleipijp ongetwijfeld in hun bezit hebben.

Deze vazen konden goedkoper geleverd worden als ze van Parian Ware werden gemaakt. De productie van dit porselein eindigde aan het begin van de Eerste Wereldoorlog, hoewel de firma Belleek in Ierland nog steeds dit soort voorwerpen maakt, alhoewel die tegenwoordig geglazuurd worden.

Parian Ware is een soort materiaal dat het marmer van de berg Elios op het Griekse eiland Paros in de Aegeïsche Zee imiteert. Het heeft een zacht ivoorachtig uiterlijk met een matte uitstraling. Bovendien lijkt het enigszins doorschijnend.

Materiaal

De basisgrondstoffen zijn silicium en alkali met de toevoeging van witte klei en citroen. De verhoudingen verschillen per fabriek. Copeland and Garrett zeggen het uitgevonden te hebben en noemen ook zand, Cornish klei, potas en veldspaat als grondstof. De hoeveelheid veldspaat bepaalde de uiteindelijke kleur: hoe meer ijzersilicium hoe roomachtiger het resultaat.

Modelleren en bakken

Er werd op twee manieren gemodelleerd. De eerste bestond uit het principe dat sleutelmakers nog steeds toepassen. Er is een origineel en door middel van een vaste verbinding met een slijpijzer wordt het nieuwe stuk gemaakt.

De tweede manier is de manier van gieten in een vaste vorm; dus bijna net zoals kleipijpen worden vervaardigd.

Na het modelleren werd gecontroleerd en gerepareerd. Dan moest het voorwerp ongeveer een week drogen in een warme kamer. Daarna wachtte de oven waarin het voorwerp op een temperatuur tussen de 1060

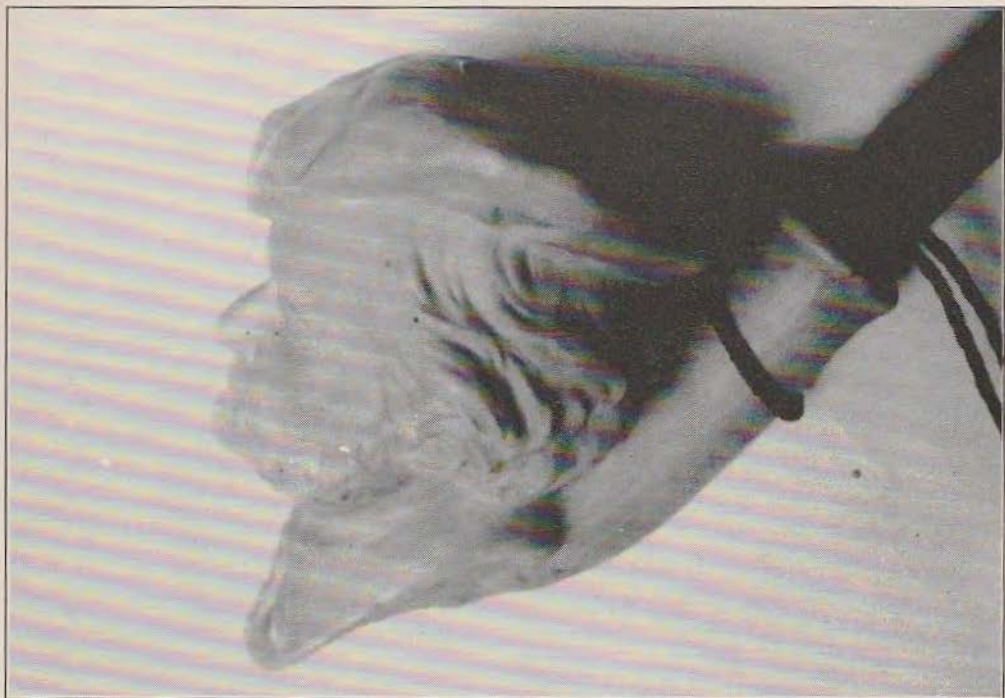

foto 1

foto 2

